

Beste Vrienden,

5 Mei 2021

Groeten uit Oosterbeek waar de natuur zich in volle kracht aan het ontplooiën is. Over de natuurkrachten heeft de dichter Rilke een aardig gedicht gemaakt, dat ik onlangs vertaald heb uit het Duits en jullie hierbij toestuur. Ik heb nog een gedicht klaar een kleiner. Dat zal ik binnenkort sturen tezamen met een plannetje dat ik heb betreffende deze Kronieken. Verder wens ik jullie veel versoepeling toe.

Hans

RILKE: NATUURKRACHTEN

Zo gauw iets kleins, een besje of een bal,
Vanaf mijn vensterbank naar buiten valt,
Dan komt daar plots de zwaartekracht,
Titanisch, ja, een wereldmacht,
En pakt dat ding, 't zij dag of nacht,
En trekt het naar het hart van het heelal.

Elk ding loopt feilloos aan de hand
Van dat grijpgrage fenomeen:
Elk bloesempje, elk stukje steen,
Elk kindje in zijn ledikant.
Behalve wij: wij worstelen ons trots
Uit de verbanden van de kosmos los,
Uit dat natuurlijk vastgelegd patroon.
En liever dan, vertrouwend op die kloeke kracht,
Ons op te richten als een stoere boom,
Liever dan om ons rustig in te passen
In een oneindig rijk tapijt,
Verpeuteren wij onszelf in losse knopen,
En als het lukt om alle banden weg te slopen
Verzanden wij in dorre eenzaamheid.

